

Tygodnik Gospodarczy

Rok III

Poznań, dnia 8 listopada 1947

Nr 45

TREŚĆ: Zysk brutto w przedsiębiorstwie przemysłowym. — Wyjaśnienia w sprawach prawnych — Dekret o publicznej gospodarce lokalami i kontroli najmu (str. 408). — Wiadomości skarbowe (str. 409). — Koncesjonowanie handlu (str. 411). — Komunikaty i różne wiadomości (str. 411). — Handel zagraniczny (str. 412).

Zysk brutto w przedsiębiorstwie przemysłowym

IV.

Podana w części trzeciej naszego tematu tabela uwzględniała w układzie kolejnych zysków remanent końcowy wyprodukowanych gotowych towarów. Przedstawiony przykład nie uwzględniał bowiem żadnego remanentu początkowego. Gdyby jednak ten ostatni występował, natenczas należałoby pod uwagę brać zarówno remanent początkowy

jak i końcowy, pamiętając, że o wartość początkowego remanentu należy koszt własny wyprodukowanych towarów zwiększyć, zaś na odwrót o wartość końcową zmniejszyć.

Gdybyśmy w dalszej analizie zakładali, że wyprodukowaliśmy w następnym okresie odnośnie ubrań gat. I. tę samą ilość, wówczas zestawienie w nr 43 Tygodnika przedstawiałoby się następująco:

	Ilość ubrań	Ubrania gat. I.	%
Stan początkowy	9	133.965,—	—
produkcja w II okresie	24	357.240,—	—
razem	33	491.205,—	—
mniej stan końcowy	18	267.930,—	—
koszt własny	—	223.275,—	100
sprzedaż	15	262.500,—	—
zysk brutto	—	39.225,—	17

W praktyce do rzadkich wypadków należy tego rodzaju zbieg okoliczności, który wykazałby identyczną produkcję w poprzednim, czy innym okresie. Podobnie i różnie kształtują się koszty produkcyjne, sprzedaży i administracji.

Z powyższych przyczyn w przedsiębiorstwie dobrze zorganizowanym prowadzi się tego rodzaju statystykę, która jest materiałem porównawczym z jednej i wskaźnikiem zysku brutto i kosztów ogólnych z drugiej strony. Ten materiał porównawczy pozwala ponadto ustalić przeciętną marżę zysku brutto, jak i spełniać nieodzowną funkcję kontrolną przy miesięcznym ustalaniu zaliczek na podatek dochodowy.

W wielu przedsiębiorstwach przemysłowych przy wyliczaniu zysku brutto opierano się o wartość osiągniętej sprzedaży, czyli tzw. obrotu. Na tym miejscu wypada podkreślić, że każdorazowy zysk brutto czy netto znajduje swą podstawę w koszcie zakupu, jeżeli chodzi o działalność handlową, zaś w koszcie własnym produkcji, jeżeli dotyczy to przedsiębiorstwa przemysłowego.

Celem dokładnego zrozumienia tego zagadnienia podajemy poniżej przykład liczbowy, na podstawie którego ustalimy zysk brutto przedsiębiorstwa przemysłowego.

Z prowadzonych ksiąg handlowych wynika, że:

1. zapas początkowy wynosił	zł 654.200,—
2. zapas końcowy	„ 714.300,—
3. koszt produkcji (saldo konta „Produkcja”)	„ 2.635.400,—
4. sprzedaż gotowych wyrobów	„ 3.048.900,—
5. koszty ogólne, tj. sprzedaży, administracji	„ 252.100,—

Na podstawie tych danych możemy dokonać zestawienia według wzoru wyżej podanego albo następującego w drugiej odmianie.

Z powyższego przykładu wynika, że zysk brutto wynosi ca 18% , zaś zysk netto ca 9% .
Ten sam przykład w układzie drugim:

II.

zapas początkowy	zł 654.200,—
koszty produkcji	„ 2.635.400,—
zysk brutto	„ 473.600,—
	<u>„ 3.763.200,—</u>

zysk brutto jak wyżej
koszty ogólne

zysk netto

	I.	zł 654.200,—
zapas początkowy		zł 654.200,—
plus koszty produkcji		„ 2.635.400,—
razem		„ 3.289.600,—
mniej zapas końcowy		„ 714.300,—
koszt własny		„ 2.575.300,—
sprzedaż		„ 3.048.900,—
zysk brutto		„ 473.600,—
koszty ogólne		„ 252.100,—
zysk netto		<u>„ 221.500,—</u>

zapas końcowy	„ 714.300,—
sprzedaż (obróć)	„ 3.048.900,—
	<u>„ 3.763.200,—</u>
	473.600,—
	„ 252.100,—
	<u>„ 221.500,—</u>

Ostatni nie ujawnia nam w sposób widoczny kosztu produkcji, na podstawie którego ustalamy stosunek procentowy. Suma kosztów produkcji zł 2.635.400,— nie jest bowiem podstawą do obliczenia, — do niej należy dodać stan początkowy i odjąć stan końcowy gotowych towarów, — tak jak to wykazuje zestawienie pierwsze omawianego przykładu. Otrzymujemy wówczas końcową sumę kosztów własnych zł 2.575.300,— w stosunku do której to wartości obliczamy stosunek procentowy zysku brutto.

$$\frac{473.600,— \times 100}{2.575.300,—} = 18\% \text{ (z zaokrągleniem)}$$

Ta sama liczba kosztu własnego jest podstawą do obliczenia stosunku procentowego zysku netto przedsiębiorstwa. Gdybyśmy, jak to w wielu przedsiębiorstwach jeszcze dziś się czyni, uwzględniali jako punkt wyjściowy sprzedaż, natenczas osiągnięty stosunek procentowy byłby znacznie

niższy i stąd nierzadkie nieporozumienia względnie zaskoczenia przy dokonywanych lustracjach czy rewizjach ksiąg handlowych z ramienia władz skarbowych.

Na zakończenie naszych uwag na temat zysku brutto przedsiębiorstwa przemysłowego przypominały zainteresowanym o konieczności prowadzenia w księgowości konta produkcji w takim układzie i w taki sposób, by saldo tego konta mogło być istotnym materiałem do ustalenia wyników brutto działalności przedsiębiorstwa. Jeżeli organizacja obecna księgowości nie pozwala na zmianę natychmiastową, to bezwzględnie we własnym interesie należy to uczynić z początkiem zbliżającego się nowego okresu sprawozdawczego, tj. z nowym rokiem kalendarzowym, o ile pokrywa się on z przyjętym przez przedsiębiorstwo rokiem gospodarczym.

mgr M. Nowicki

Wyjaśnienia w sprawach prawnych

Dekret o publicznej gospodarce lokalami i kontroli najmu

Bronisław M. z Poznania zapytuje się:

1. Czy istnieje stosunek najmu w wypadku, gdy kupiec zajął lokal handlowy na podstawie zarządzenia Wydziału Przemysłowo-Handlowego Zarządu Miejskiego w Poznaniu, wydanego w r. 1945, a między właścicielem i kupcem nie została zawarta wyraźnie żadna umowa i sporną do dzisiejszego dnia jest wysokość czynszu, jaką winien kupiec płacić.
2. Czy przydzielenie przez Urząd Kwaterunkowy po zapadnięciu wyroku sądu grodzkiego nakazującego eksmisję, pozbawia właściciela nieruchomości danego prawa odstąpienia od umowy, a sądu grodzkiego prawa rozpoznawania o eksmisję.

Ad 1. Na terenie miasta Poznania obowiązuje dekret o publicznej gospodarce lokalami i kontroli najmu z dnia 21. XII. 1945 r. (Dz. U. z 1946 r. nr 4, poz. 27) Na podstawie tego dekretu właściwą władzą do przydzielenia lokalu jest Urząd Kwaterunkowy, a nie inna władza administracyjna,

jak np. Wydział Przemysłowo-Handlowy Zarządu Miejskiego w Poznaniu.

W dziedzinie najmu zasada jest wolność umów. Dekret o publicznej gospodarce lokalami tworzy wyjątek od zasady wolności umów. Na mocy tego wyjątku z chwilą objęcia lokalu na podstawie udzielonego przydziału, zawiązuje się na mocy samego prawa między właścicielem nieruchomości i lokatorem stosunek najmu (art. 10 dekretu). Umowa między stronami nie ma więc decydującego znaczenia, lecz natomiast decydujące są dwa fakty: przydział lokalu przez właściwą władzę tj. Urząd Kwaterunkowy oraz objęcie lokalu w posiadanie przez najemcę. W przypadku omawianym nie mamy do czynienia z zawiązaniem stosunku najmu z mocy samego prawa, gdyż przydział został dokonany przez niewłaściwą władzę. Nie działał tu Urząd Kwaterunkowy.

Zastanówmy się jednak, czy stosunek najmu mógł powstać skutkiem woli stron. Umowa powstać może skutkiem

zgodnego oświadczenia woli dwóch stron. Wolę oświadczyć można nie tylko słowami i powszechnie przyjętymi znakami, lecz i takim zachowaniem się, które w danych okolicznościach nie budzi wątpliwości co do treści oświadczenia (art. 29 k. z.). W wielu stosunkach można by więc twierdzić — mimo braku wyraźnej umowy — że zawarcie umowy najmu wynika z zachowania się stron. W warunkach, jakie się wytworzyły między właścicielem nieruchomości i kupcem, jednak nie można mówić o powstaniu stosunku najmu skutkiem zachowania się stron. Strony nie były zgodne co do czynszu najmu: mimo, że kupiec zajmował od r. 1945 lokal handlowy w nieruchomości właściciela. Do istotnych składników umowy najmu należy umówiony czynsz, a skoro czynszu nie umówiono, nie może być mowy o ostatecznym zawarciu umowy najmu (Orzeczenie Sądu Najwyższego, C. III. 364/46).

Gdyby lokal handlowy został przydzielony przez Urząd Kwaterunkowy, strony winny zawrzeć umowę co do wysokości komornego. Odnośnie lokali użytkowych, a więc handlowych, nie ma zastosowania ustawowe ustalenie wysokości komornego (art. 41 dekretu), po myśli którego lokator jest zobowiązany płacić komorne odpowiadające nominalnej wysokości z dnia 1 czerwca 1939 r. Przy lokalach handlowych mimo przydziału lokalu przez Urząd Kwaterunkowy, strony winny zawrzeć umowę odnośnie do wysokości czynszu. Takiej umowy nie było w przedstawionym przez Bronisława M. przypadku.

W końcu dodać jeszcze można, że, nawet gdyby strony wyraźnie zawarły umowę najmu i uzgodniły wysokość czynszu — z pominięciem władz kwaterunkowych — to umowa ta byłaby nieważna odnośnie do lokalu handlowego znajdującącego się w nieruchomości podlegającej dekretowi o publicznej gospodarce lokalami. Po myśli dekretu bowiem także lokale handlowe mogą być zajmowane tylko na mocy przydziału dokonanego przez właściwą władzę kwaterunkową (art. 5 dekretu). Mimo że umowa będzie nieważna, powstaną jednak różne skutki prawne — dzięki temu, że ktoś korzysta z cudzej własności — przede wszystkim zmuszające korzystającego do dania właścicielowi odpowiedniego wynagrodzenia.

W omawianym przypadku nie mamy jednak do czynienia ze stosunkiem najmu. Nie powstał stosunek najmu ani z mocy umowy ani skutkiem przydziału dokonanego przez właściwą władzę kwaterunkową. Właściciel nieruchomości może też starać się o eksmisję z lokalu handlowego, wnosząc pozew do sądu (art. 40 dekretu).

Ad 2. Odpowiadając na drugie pytanie Bolesława M. pragnę jeszcze podać Czytelnikom, że w niniejszym przypadku kupiec zajmował lokal handlowy od lutego 1946 r. i zalegał z czynszem z trzech miesięcy, twierdząc zresztą niesłusznie, że czynsz się nie należy właścicielowi nieruchomości z powodu przysługujących kupcowi różnych postrąceń.

Na skutek zwłoki w płaceniu czynszu, właściciel nieruchomości uzyskał wyrok sądu grodzkiego nakazujący kupcowi eksmisję z zajmowanego lokalu handlowego. Gdy

orzeczenie o eksmisji zostało wydane przez sąd grodzki, kupiec apelował do sądu okręgowego i równocześnie wystarał się o przydział lokalu przez Urząd Kwaterunkowy. Obecnie kupiec twierdzi, że skutkiem nowego przydziału przez Urząd Kwaterunkowy, który uzyskał w czerwcu 1947 r., powstał nowy stosunek najmu, niezależny od dawnego. Twierdzi on dalej, że obecny stosunek nie podlega orzeczeniu sądu grodzkiego, zasądzającemu na eksmisję skutkiem odstąpienia właściciela od umowy z powodu niepłacenia czynszu, a również twierdzi, że sąd okręgowy nie jest już upoważniony rozpatrywać sprawy o eksmisję, skoro chodzi tu o zupełnie inny — bo nowy — stosunek prawny.

Odpowiedź na powyższe pytanie nie nastrocza dzisiaj trudności, gdyż Sąd Najwyższy w takiej samej sprawie wydał już decyzję w dniu 27 stycznia 1947 r. (c. III. 930/46 wydrukowaną w „Państwie i Prawie”, zeszyt 19, str. 161). W orzeczeniu swym Sąd Najwyższy nawiązuje do art. 10 i 40 dekretu o publicznej gospodarce lokalami. Art. 10 stanowi, że z chwilą objęcia lokalu na podstawie udzielonego przydziału zawiązuje się z mocy prawa pomiędzy właścicielem nieruchomości lub głównym lokatorem a osobą, której lokal przydzielono, stosunek najmu lub podnajmu. Jak Sąd Najwyższy zaznacza, z treści i celu tego przepisu wynika, że chodzi tu o przydział lokalu, którego osoba, otrzymująca przydział, nie zajmuje i dopiero obejmuje ten lokal na podstawie przydziału, a nie o przydział lokalu, który osoba ta już zajmuje na podstawie dawnego przydziału i zawartej z właścicielem nieruchomości umowy. Nowy stosunek w zasadzie nie powstaje tam, gdzie lokator ubiega się o przydział lokalu, który już zajmuje. Zasada ta ma pełne zastosowanie zwłaszcza w tych wypadkach, gdyby przydział taki udaremniał wykonanie wyroków sądowych. Art. 40 dekretu o publicznej gospodarce stanowi bowiem, że przepisy dekretu nie wyłączają zwykłej drogi sądowej o wydanie przedmiotu najmu lub podnajmu — a więc o eksmisję — w przypadkach, gdy strona ma prawo odstąpienia od umowy najmu bez wypowiedzenia, a więc np. w przypadkach zwłoki w płaceniu czynszu co najmniej przez dwa okresy płatności.

Jak to Sąd Najwyższy zaznacza, żaden ponowny przydział tego samego lokalu nie może pozbawić ani wynajmującego prawa odstąpienia od umowy, ani Sądu — prawa rozpoznawania sprawy o eksmisję. Odmienne wykładnia przepisów wprowadziłaby władze kwaterunkowe do uchylenia faktycznego wyroków sądowych a dalej doprowadziłaby do tego, że lokator mógłby mieszkać, nie płacąc czynszu, jeżeli Urząd Kwaterunkowy stał przydzielalby mu ten sam lokal, mimo że Sąd ustalił, iż właściciel domu ma prawo odstąpić od umowy.

Z przytoczonego powyżej rozstrzygnięcia Sądu Najwyższego wynika, że przydzielenie przez Urząd Kwaterunkowy lokalu po zapadnięciu wyroku sądu grodzkiego, zakazującego eksmisję, nie pozbawia właściciela nieruchomości dawnego prawa odstąpienia od umowy, a sądu okręgowego prawa rozpoznania o eksmisję.

dr Z. K. Nowakowski

Wiadomości skarbowe

Zrzeszenia przemysłowe — podatek dochodowy

Ministerstwo Skarbu wyjaśniło, że zarówno zrzeszenia przymusowe prywatnego przemysłu, jak również korporacje utworzone na podstawie art. 69 prawa przemysłowego, jeżeli odpowiadają warunkom art. 6 pkt. 6 dekretu z dnia 8 stycznia 1946 r. o podatku dochodowym, korzystają ze zwolnienia od podatku dochodowego w zakresie przewidzianym w tym artykule.

Zrzeszenia powyższe nie mogą natomiast korzystać ze zwolnienia przewidzianego w art. 6 pkt. 7 powołanego dekretu, które to zwolnienie dotyczy wyłącznie *pracowniczych Związków Zawodowych*

Sprzedż wyrobów P. M. T. — podatek obrotowy

W myśl przepisu pkt. 5 § 95 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 grudnia 1946 r. w sprawie wykonania dekretu z dnia 21 grudnia 1945 r. o podatku obrotowym u sprzedawcy, który przy sprzedaży artykułów Polskiego Monopolu Tytoniowego przekroczy cenę ustaloną dla danego rodzaju sprzedaży, podstawę opodatkowania stanowi

pełny obrót z zastosowaniem stawek podatku na zasadach ogólnych, tj. 1% lub 2% z ewentualnym zastosowaniem zwyczy 50%-wej.

Mając na względzie, że obecne potrzeby rynku wewnętrznego na odcinku wyrobów Polskiego Monopolu Tytoniowego są całkowicie już zaspakajane normą bieżącą produkcją tych artykułów oraz z uwagi na wywierany przez władze akcyzowe silny nacisk na utrzymanie przez sprzedawców ustalonych cen monopolowych, Ministerstwo Skarbu poleciło przyjmować za podstawę opodatkowania pełny obrót tylko w tych przypadkach, gdy w sposób konkretny zostanie stwierdzone, że sprzedawca przekracza ustalone ceny sprzedażne.

Zwolnienie od akcyzy sztucznych środków słodzących, przywożonych z zagranicy na potrzeby zakładów leczniczych.

Na podstawie art. 10 ust. 3 Prawa Akcyzowego, Ministerstwo Skarbu zwolniło od akcyzy sztuczne środki słodzące, nadsyłane w ramach akcji charytatywnej z zagranicy, a przeznaczone na potrzeby publicznych zakładów leczniczych.

tych (szpitali, sanatoriów, ambulatoriów itp.) pod następującymi warunkami:

1. Zwolnione od akcyzy sztuczne środki słodzące mogą być rozdzielane zakładom leczniczym wyłącznie *bezpłatnie*; opłat, pobieranych na pokrycie kosztów manipulacyjnych i przewozu, nie uważa się za odpłatę.

2. Sztuczne środki słodzące mogą być zużywane wyłącznie na potrzeby lecznicze zakładów, którym zostały przydzielone i nie mogą być odstępowane osobom lub instytucjom nieuprawnionym do korzystania ze zwolnienia od akcyzy.

3. Władze i organa skarbowe mają prawo kontroli, czy rozdział tych produktów odbywa się zgodnie z warunkami, zawartymi w punkcie 1. W szczególności władze i organa akcyzowe mają prawo i obowiązek badać, czy przydzielane zakładom leczniczym bezpłatnie sztuczne środki słodzące, zużywane są zgodnie z warunkami, określonymi w punkcie 2.

4. Osoby lub instytucje, otrzymujące z zagranicy sztuczne środki słodzące do rozdziału dla zakładów leczniczych, obowiązane są o każdej otrzymanej przesyłce zawiadomić przed dokonaniem rozdziału właściwy terytorialnie dla miejsca rozdziału rejon kontroli akcyzowej. Urzędnicy kontroli akcyzowej mają prawo i obowiązek sprawdzania wszelkich zapisków i ksiąg przychodu i rozchodu sztucznych środków słodzących, zwolnionych od akcyzy zarówno u osób lub instytucji rozdzielczych, jak też w zakładach leczniczych.

Zwolnieniu od akcyzy podlegają sztuczne środki słodzące, odprowadzone na powyższy cel przez Urzędy Celne do dnia 31 grudnia 1947 r.

Spirytus na cele naukowo-laboratoryjne

Do Ministerstwa Skarbu wpływają od wyższych zakładów naukowych oraz od szkół zawodowych z pominięciem Izby Skarbowych, zapotrzebowania na spirytus do celów naukowo-laboratoryjnych.

Stan ten jest niewłaściwy; wnioski o przydział spirytusu do celów naukowo-laboratoryjnych należy składać za pośrednictwem Izby Skarbowej, która prześle je z odpowiednim sprawozdaniem do Ministerstwa Skarbu.

Ponieważ ceny spirytusu ustalone w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 10 września 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 211) są obecnie dla Państwowego Monopolu Spirytusowego deficytowe i że przeto konieczna jest daleko idąca oszczędność i celowość w zużyciu spirytusu, Izby Skarbowe mają żądać od rektorów szkół wyższych względnie od kierownictwa szkół zawodowych przedstawienia szczegółowego uzasadnienia zgłaszanego zapotrzebowania przez podanie: liczby studentów (uczniów), ilości ćwiczeń, okresu trwania tych ćwiczeń (rozkładu miesięcznymi w ciągu roku akademickiego według programu szkolnego, zatwierdzonego przez kuratorium), oraz norm zużycia spirytusu na 1 ćwiczenie i studenta.

Poza tym wyższe uczelnie (Uniwersytety, Politechniki, Akademie, Instytuty) posiadające szereg zakładów naukowych, powinny zgłaszać uzasadnione w myśl powyższych zasad zapotrzebowanie dla wszystkich swych zakładów łącznie.

Wniosku pojedynczych zakładów (Wydziałów) lub wniosków nie poparte wymagającym uzasadnieniem, z wyjątkiem zakładów nowopowstających — nie będą przez Ministerstwo Skarbu uwzględnione.

Do wniosku o przydział spirytusu winno być dołączone odpowiednie zaświadczenie Ministerstwa Oświaty.

Stosowanie pozwoleń przywozu

W związku z wątpliwościami, jakie nasuwają się przy stosowaniu pozwoleń przywozu, Ministerstwo Skarbu, w porozumieniu z Ministerstwem Żeglugi i Handlu Zagranicznego wyjaśnia, że przy odprawie celnej towarów importowanych należy jedynie przestrzegać, aby kraj przywozu towaru odpowiadał nazwie kraju podanego w pozwoleniu przywozu, nie zważając na kraj pochodzenia danego towaru.

Powyższe stanowisko uzasadnia się tym, że przy zmienionych obecnie warunkach polskiego handlu zagranicznego, wypełnienie dawnego wymogu, aby kraj pochodzenia towaru odpowiadał nazwie kraju podanego w pozwoleniu przywozu, nie ma istotnego znaczenia.

Zwolnienie od podatku spożywczego cukru na cele charytatywne

W związku z uchwałą Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dn. 14 października 1946 r. umożliwiającą zwol-

nienie od opłat akcyzowych towarów sprowadzanych względnie nadsypanych z zagranicy na obszar Rzeczypospolitej Polskiej w celu bezpłatnego rozdziału wśród ludności przez instytucje charytatywne, Ministerstwo Skarbu zwalnia w okresie do dnia 31 grudnia 1947 r. od podatku spożywczego cukier i wyroby cukrowe nadsypane z zagranicy na cele charytatywne pod adresem Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej bądź osób uprawnionych przez to Ministerstwo do odbioru odnośnych przesyłek jak również pod adresem instytucji charytatywnych, wymienionych w specjalnych zarządzeniach, wydawanych w porozumieniu z Ministerstwem Żeglugi i Handlu Zagranicznego w przedmiocie zwolnienia od pozwoleń przywozu darów, nadsypanych pod adresem wskazanych instytucji.

Zwolnienie od podatku spożywczego cukru i wyrobów cukrowych następuje pod następującymi warunkami:

1. Zwolniony od podatku cukier i wyroby cukrowe mogą być rozdzielane wyłącznie na cele charytatywne i tylko bezpłatnie.

2. Ministerstwo Skarbu zastrzegło władzom i organom skarbowym prawo kontroli rozdziału tych produktów zgodnie z warunkami zawartymi w punkcie 1.

Instytucje zatem otrzymujące cukier i wyroby cukrowe dla rozdziału w ramach akcji charytatywnej obowiązane są o każdej otrzymanej przesyłce cukru i wyrobów cukrowych zawiadamić przed dokonaniem rozdziału właściwy terytorialnie dla miejsca rozdziału tych produktów rejon kontroli akcyzowej. Urzędnicy akcyzowi mają prawo i obowiązek sprawdzania wszelkich zapisków i ksiąg przychodu i rozchodu cukru i wyrobów cukrowych, zwolnionych od podatku spożywczego.

Ponadto o ilości odprowadzonych przesyłek zawierających cukier i wyroby cukrowe a nadsypanych pod adresem w mowie będących instytucji, urząd celny powiemi zawiadomić właściwy terytorialnie dla siedziby instytucji otrzymującej przesyłkę urząd skarbowy akcyzy i monopoli państwowych, który obowiązany będzie urządzić nadzór nad rozdziałem.

Zwolnieniu od podatku spożywczego podlegają na warunkach wyżej określonych również cukier i wyroby cukrowe, od których podatek ten był dotychczas odraczany instytucjom charytatywnym.

Wywóz towarów do 500 g w przesyłkach pocztowych i lotniczych

W celu udostępnienia wywozu niektórych towarów w przesyłkach pocztowych i lotniczych w związku z obowiązującym rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 1 września 1939 r. o zakresie przywozu i wywozu towarów, Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Ministerstwem Żeglugi i Handlu Zagranicznego zezwoliło aż do odwołania na wywóz za granicę w przesyłkach pocztowych i lotniczych towarów, nie stanowiących przedmiotów zbytku i nie mających charakteru handlowego, o wadze do 500 g w jednej przesyłce.

Wyłączone są z obrotu tego artykuły żywnościowe, dozowane środki lecznicze, towary podlegające podatkom wewnętrznym oraz towary, będące przedmiotem monopolów państwowych.

Za nie mające charakteru handlowego należy uważać takie przesyłki, które sądząc z jakości, ilości względnie różnorodnego składu towarów, nie są przeznaczone do sprzedaży; mogą one zawierać zarówno przedmioty używane jak i nowe, wysyłane jako pamiątki, upominki itp.

Książki, czasopisma i inne wydawnictwa mogą być wysyłane za granicę bez pozwoleń wywozu w przesyłkach pocztowych i lotniczych do 500 g jako upominki lub w celach propagandowych i reklamowych bez względu na osobę wysyłającego. Waga przesyłek pocztowych i lotniczych, zawierających tylko jeden egzemplarz książki lub innego wydawnictwa nakładu powojennego, może przekraczać 500 g.

Zarazem w celu ułatwienia nadawania przesyłek do wywozu, zezwala się również na nadawanie przesyłek do wywozu w urzędach pocztowych przy których nie ma podurzędów celnych, o ile nadawca dołączy do przesyłki wymagane pozwolenie wywozu, wystawione na urząd celny w siedzibie pocztowego urzędu wymiany względnie o ile przesyłki z uwagi na charakter, wagę i rodzaj towaru są zwolnione od pozwoleń wywozu.

Odprawa celna powyższych przesyłek będzie odbywała się na ogólnych zasadach w urzędach celnych znajdujących się w siedzibie pocztowych urzędów wymiany

Koncesjonowanie handlu

III. W wypadku posiadania przez jakies przedsiębiorstwo szeregu filii w różnych miejscowościach Polski podania o zezwolenie na prowadzenie przedsiębiorstwa należy składać odrębne dla każdego zakładu (filii) w zrzeczeniu kupieckim właściwym dla każdego zakładu filii, a nie tylko w siedzibie centrali przedsiębiorstwa.

IV. Dla otrzymania z urzędu skarbowego zaświadczenia, stwierdzającego wniesienie opłat koncesyjnych oraz stan zadłużenia podatkowego petenta, konieczne jest złożenie w urzędzie skarbowym odpowiedniego podania.

V. Zmiana branży w okresie czasu od dnia 1 września 1947 r. do momentu złożenia podania o zezwolenie powoduje, że w razie takiej zmiany przedmiotu przedsiębiorstwa, wysokość opłaty winna być ustalona przez orzeczenie urzędu skarbowego, który winien ocenić, w jakim zakresie przeprowadzona zmiana przedmiotu przedsiębiorstwa wpłynąć może na obrót.

VI. Czy skład główny jakiegos wydawnictwa należy uważać za handel hurtowy?

Zależy to od rozstrzygnięcia pytania, czy skład główny, jeżeli jest połączony z zakładem wydawniczym, podlega obowiązkowi uzyskania zezwolenia. Otóż to ostatnie pytanie należy rozstrzygnąć negatywnie, chyba że skład główny jest fizycznie oddzielony od zakładu wydawniczego. W tym wypadku skład główny należy traktować jako zakład handlowy hurtowy. Pod względem obliczenia opłat należy jednak pamiętać, że w wypadku, jeżeli przedsiębiorstwo wykazuje obroty zarówno detaliczne jak i hurtowe, — opłata obliczana jest od całego obrotu według stawki przewidzianej dla przedsiębiorstw detalicznych.

VII. Obowiązujące postanowienia rozporządzeń wykonawczych do ustawy z dnia 2 czerwca 1947 r., o koncesjonowaniu handlu nie zabraniają jednoczesnego sprawowania obowiązków członka zarządu w kilku spółkach różnych branż, pod warunkiem wykazania się w każdym wypadku przygotowaniem fachowym.

VIII. W jaki sposób należy obliczyć opłatę przedsiębiorstwa, które w czerwcu 1947 r. prowadziło kilka działów handlowych, a obecnie wnosi podanie o wydanie zezwolenia w zakresie tylko jednego działu? Czy w danym wypadku należy wyodrębnić obrót z tego działu, o którego pozostawienie ubiega się petent?

Podstawą do obliczenia opłaty w wypadku opisanym w pytaniu będzie całkowity obrót, osiągnięty przez przedsiębiorstwo w miesiącu czerwcu 1947 r. Brak jest podstaw prawnych do wyodrębnienia dla celu obliczenia opłaty, obrotów jednego tylko działu. Natomiast przedsiębiorstwo takie ma szanse ubiegania się o ulgę w opłacie koncesyjnej.

IX. Czynności usługowe położnych, pielęgniarzy i masażystów nie podlegają obowiązkowi uzyskania zezwolenia, jeżeli nie są wykonywane w formie oddzielnego zakładu (np. Lecznica, Zakład Kosmetyczny itp.).

X. Jak należy rozumieć użyte w rozporządzeniu wykonawczym wyrażenie „zalega z zapłatą należnych od niego podatków przez dłuższy okres czasu”?

Rozporządzenie nie daje żadnych wskazówek co do tego, jaki okres czasu może być uznany przez władzę przemysłową za „dłuższy okres czasu”, którego upływ skutkować może odmową udzielenia zezwolenia. W tych warunkach ocena tego okresu czasu pozostawiona jest władzy przemysłowej, która jednak niewątpliwie brać będzie pod uwagę wysokość zadłużenia podatkowego, wykazanego przez zaświadczenie urzędu skarbowego. Zalecać należy, aby osoby zalegające przez pewien czas z zapłatą podatków złożyły jednocześnie z podaniem odpowiednie wyjaśnienie przyczyn tego zalegania.

XI. Czy wymagane są zezwolenia, jeżeli właścicielem przedsiębiorstwa jest stowarzyszenie?

W odróżnieniu od spółek cywilnych i handlowych i spółdzielni, które zawarte zostają w tym celu, aby wspólnicy, udziałowcy lub akcjonariusze osiągnąć mogli zarobek, względnie cel gospodarczy, — stowarzyszeniem jest takie

zrzeszenie, które stworzone zostaje dla osiągnięcia innych celów a nie przysporzenia swoim członkom zarobku. Nie znaczy to jednak, aby stowarzyszenie nie mogło prowadzić przedsiębiorstwa zarobkowego, także w tych wypadkach, gdy osiągnięty zarobek przeznaczony jest nie dla członków, ale np. na utrzymanie bursy dla studentów, na popieranie badań naukowych itp. Dlatego mogą uzyskać zezwolenie na prowadzenie przedsiębiorstw handlowych nawet te stowarzyszenia, do których stosuje się przepis art. I prawa o stowarzyszeniach. Tym bardziej nie byłoby podstaw do odmowy zezwolenia tym stowarzyszeniom, do których przepisy art. I prawa o stowarzyszeniach nie znajdują zastosowania, jak np. do związków pracowniczych, kongregacji religijnych, partii politycznych. Gdy prowadzenie przedsiębiorstwa przez stowarzyszenie stanowi naruszenie statutu lub prawa o stowarzyszeniach, powołana do wdrożenia jest właściwa władza nadzorcza.

Wykładnie powyższą potwierdzają p. 12, 13, 14 i 16 art. 3 dekretu o podatku obrotowym, z których wynika, że stowarzyszenia i związki mogą prowadzić np. stołówki, dostępne nie tylko dla członków, bursy, internaty, z których korzystają także osoby nie pozostające pod opieką, że wreszcie stowarzyszenia turystyczne i sportowe mogą udostępniać swoje urządzenia także nieczłonkom oraz zajmować się organizacją pokazów dla publiczności.

We wszystkich wypadkach, gdy świadczenia usług i rzeczy mają miejsce tylko na rzecz członków, uzyskanie zezwolenia jest zbędne. Jeśli jednak stowarzyszenie świadczy usługi lub rzeczy odpłatnie także nieczłonkom, istnieje obowiązek uzyskania zezwolenia w tych samych wypadkach, w jakich istnieje ten obowiązek w odniesieniu do innych osób fizycznych i prawnych.

XII. Czy należy uzyskiwać oddzielne zezwolenia na lokal, w którym nie są dokonywane czynności handlowe, ani usługowe, zaś jedynie czynności biurowe albo też czynności przygotowawcze do czynności sprzedaży?

Istotą zakładu handlowego jest dokonywanie w nim czynności handlowych. Jeżeli w lokalu nie są dokonywane czynności handlowe, to jest, nie jest dokonywana ani sprzedaż ani kupno towaru, a jedynie czynności biurowe, np. prowadzenie księgowości, — to takiego lokalu nie można uważać za zakład handlowy.

To samo dotyczy lokalu, w którym nie są dokonywane czynności handlowe a jedynie czynności przygotowawcze, jak np. oczyszczanie, sortowanie, pakowanie towaru itp. Lokale takie nie są zakładami handlowymi.

XIII. Jak obliczać opłatę od osób, które są zwolnione od podatku obrotowego, np. osadnicy na Ziemiach Odzyskanych?

W przedsiębiorstwach zwolnionych od podatku obrotowego, np. w przedsiębiorstwach prowadzonych przez osadników na Ziemiach Odzyskanych, podstawą do obliczenia opłaty będzie obrót, jaki przedsiębiorstwo to osiągnęło w czerwcu 1947 roku.

Fakt, że obrót ten został zwolniony od opodatkowania na podstawie uprawnień, przysługujących w tym zakresie Ministerstwu Skarbu, nie zmienia charakteru prawnego obrotu, który nie jest w tym wypadku obrotem wolnym od opodatkowania w rozumieniu art. 3 dekretu o podatku obrotowym, lecz jest obrotem zwolnionym od podatku obrotowego na zasadzie zarządzenia Ministra Skarbu.

XIV. Nowopowstające przedsiębiorstwo niezależnie od obowiązku uzyskania potwierdzenia odbioru złożonego podania musi dopełnić wszelkich formalności, wynikających z przepisów prawa przemysłowego a więc np. uzyskać potwierdzenie zgłoszenia.

XV. Czy przedsiębiorstwa dokonyujące sposobem określonym omłotu podlegają koncesjonowaniu?

Przedsiębiorstwa dokonyujące zawodowo omłotu dla rolników sposobem określonym podlegają koncesjonowaniu jako przedsiębiorstwa usługowe.

Wybrał B. Gl.

Komunikaty i różne wiadomości

Bieżące zadania osadnictwa przemysłowego na Ziemi Lubuskiej.

Ziemia Lubuska, będąca okręgiem o charakterze rolniczo-przemysłowym — posiada jeszcze wiele zakładów przemysłowych dotychczas nieuruchomionych.

Uruchomienie ich jest sprawą pierwszorzędnej wagi dla tego terenu i zadecyduje o właściwym obliczu gospodarczym Ziemi Lubuskiej. Obiekty te należą przeważnie do przemysłu spożywczego, mineralnego i budowlanego, drzewnego i metalowego. Ogółem na Ziemi Lubuskiej istnieje jeszcze około 200 nieczynnych zakładów przemysłowych różnej wielkości, mniej lub więcej uszkodzonych, po-

siadających zdekompletowane czy uszkodzone maszyny i urządzenia, jak wreszcie i bez urządzeń.

Ekspozytura Izby Przemysłowo-Handlowej w Gorzowie — uwzględniając bieżące możliwości inwestycyjne na Ziemi Lubuskiej, a w związku z tym możliwość uruchamiania na razie mniejszych obiektów przemysłowych — podaje poniżej zestawienie takich zakładów, nadających się do uruchomienia. W zestawieniu tym ujęte są mierzalne zakłady, posiadające choć w części pewne urządzenia i nadające się do reaktywizacji w tej samej branży.

Obwód babimojski: tartak w Jaromierzu Nowym gm. Kargowa — częściowo uszkodzony, posiada 1 lokomobilę i 1 trak w złym stanie, nadaje się jednak do uruchomienia. Zatrudnić może 6—8 pracowników.

Powiat gubiński: betoniarnia w Komorowie częściowo uszkodzona — posiada dwie betoniarki, w tym jedną niekompletną i 5 maszyn ręcznych. Zatrudnić może 10 pracowników,

tartak parowy i stolarnia w Kaniowie, uszkodzona w 40%, z możliwością zatrudnienia 20 osób — posiada 1 trak i 4 maszyny stolarskie nieskompletowane i jest pod zarządem Dyrekcji Lasów Państwowych w Gorzowie. Zakład ten może być uruchomiony przy stosunkowo małym nakładzie środków pieniężnych,

tartak elektryczny w Żytowanii — mogący zatrudnić 30 pracowników posiada jeden trak elektryczny. Zakład uszkodzony jest w 20% i należy również do Dyrekcji Lasów Państw. w Gorzowie.

Powiat krośniński n/O.: warsztat kowalski w Krośnie przy ul. Żymierskiego 29 — zniszczony w 26%, posiada 3 maszyny w stanie średnim; może zatrudnić 3 pracowników; oczyszczalnia piór w Krośnie, Plac Wolności 15 — w 30% uszkodzona, posiada potrzebne urządzenia, jednakże zdekompletowane. Obiekt — przez nikogo nie obięty.

Powiat pilski: tartak parowy w Trzciance, posiada 1 trak częściowo uszkodzony i 1 lokomobilę. Obiekt — zniszczony w 30% — pozostaje pod zarządem Dyr. Lasów Państwowych w Gorzowie.

Powiat skwierzynski: przedsiębiorstwo budowlane w Skwierzynie, ul. Nowa 2, w małym procencie zniszczone, posiada jedną częściowo uszkodzoną betoniarke. Możliwość zatrudnienia 45 osób;

fabryka wyrobów cementowych w Skwierzynie, 30% zniszczona — może dać zatrudnienie 20 pracownikom. Maszyny, częściowo uszkodzone — zostały zabezpieczone. Sam obiekt — dotychczas nie wykorzystany.

Powiat strzelecko-krajeński: krochmalnia w Bobrowku, w małym procencie zniszczona — posiada komplet maszyn w dobrym stanie. Zatrudnić może 30 pracowników;

krochmalnia w Macharach, gm. Bobrowko — również niewiele zniszczona, jest wyposażona w potrzebne do produkcji maszyny. Obydwa zakłady są pod opieką Państw. Zarządu Nieruchomości Ziemiskich.

Powiat sulęciński: 3 tartaki: w Sulęcinie, Torzymiu i Krzeszycach, pozostające pod nadzorem Dyr. Lasów Państwowych w Gorzowie, fabryka maszyn rolniczych w Torzymiu, 2 fabryki wyrobów cementowych i in.

Powiat wschowski: mlecznia we Wschowie, ul. Króla Zygmunta, znajdująca się pod opieką Spółdzielni Mleczarskiej w Lesznie — w małym stopniu zniszczona — posiada kompletne urządzenie;

wytwórnia trykotarzy we Wschowie, należąca do Dyrekcji Przemysłu Miejsowego — wyposażona jest w maszyny w dobrym stanie, przy dość znacznych uszkodzeniach w budynkach. Możliwość zatrudnienia 15 osób.

W powiecie zielonogórskim — znajdują się tartaki w Rybojadach, Klinikach, Czerwińsku i Kolsku, pod tymczasowym zarządem Dyrekcji Lasów Państwowych w Zielonej Górze, nadające się do uruchomienia oraz fabryka papieru welurowego i sztucznej irchy w Zielonej Górze, ul. Dąbrowskiego 51/52, słabo uszkodzona, posiadająca potrzebne maszyny i urządzenia.

Zainteresowani uruchomieniem powyższych zakładów — winni zwracać się do czynników bezpośrednio nadzorujących lub czasowo administrujących dany obiekt (starostwa — referaty przemysłowe, Dyrekcja Lasów Państwowych w Gorzowie i Zielonej Górze), lub też sprawę kierować do Ekspozytury Izby Przemysłowo-Handlowej w Gorzowie, która przekaże wniosek kompetentnym urzędem.

W następnym artykule podamy zestawienie obiektów przemysłowych pustych, bez żadnych urządzeń i maszyn,

które z tego względu nadawałyby się na uruchomienie zakładu produkcyjnego każdej branży.

Przejsiowe skrócenie czasu nauki i praktyki czeladniczej w przemysłach rzemieślniczych

Z dniem 28. X. 1947 r. wszedł w życie dekret z dnia 22. 10. br. o wyjątkowym skróceniu czasu nauki (terminu) i pracy (praktyki czeladniczej) w przemysłach rzemieślniczych (Dz. U. poz. 380). Cytujemy najważniejsze postanowienia tego dekretu:

W ciągu pięciu lat od dnia wejścia w życie dekretu:

1. czas nauki (termin) w przemyśle rzemieślniczym dla osób, które w chwili rozpoczęcia nauki (terminu) ukończyły 18 lat, wynosić winien zasadniczo 18 miesięcy a nie może przekraczać lat dwóch; Minister Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Oświaty, po wysłuchaniu opinii Związku Izb Rzemieślniczych R. P. może skrócić czas nauki (termin) poniżej określonego w zdaniu pierwszym niniejszego ustępu czasokresu, a nawet zwolnić od odbywania nauki (terminu) absolwentów licencjonowanych kursów zawodowych.
2. Władza przemysłowa I-szej instancji może po wystąpieniu właściwej terytorialnie Izby Rzemieślniczej zwolnić całkowicie lub częściowo osobę, która ukończyła 18 lat, od obowiązku przedłożenia świadectwa co najmniej trzyletniej pracy w charakterze czeladnika w danym rodzaju rzemiosła, przewidzianego w art. 145 ust. rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7. czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. nr 53 poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 8 sierpnia 1938 r. (Dz. U. R. P. nr 60 poz. 463).
3. Zawiesza się obowiązek przedłożenia zaświadczenia władzy przemysłowej I-szej instancji o samoistnym, nieprzerwanym wykonywaniu rzemiosła w ciągu co najmniej 6-ciu lat, przewidziany w art. 158 ust. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. nr 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10 marca 1943 (Dz. U. R. P. nr 40, poz. 350).

Międzynarodowa Izba Handlowa.

Po przerwie wojennej Międzynarodowa Izba Handlowa w Paryżu wznowiła w pełni swoją działalność. Prace jej odbywają się w sposób ten sam, jak przed wojną, a więc obok biur MIH istnieją rozmaite komisje i komitety w liczbie około 50-ciu, poza tym Rada Izby i Kongresy plenarne. Ostatni kongres odbył się w dniach 2—7 lipca br. w Montreux w Szwajcarii. Na kongresie tym powzięto cały szereg rezolucyj, opublikowanych w osobnym wydawnictwie, dotyczących zarówno ogólnych zagadnień polityki gospodarczej i odbudowy, jak również zagadnień specjalnych jak podwójne opodatkowanie, komunikacje, własność przemysłowa, zagadnienie zatrudnienia, inwestycji zagranicznych, międzynarodowego arbitrażu handlowego, zagadnień monetarnych, międzynarodowych porozumień przemysłowych, działalności spółek zagranicznych, prasy i radia i t.

Prawie wszystkie narodowe komitety Międzynarodowej Izby Handlowej wznowiły swoją działalność z wyjątkiem Polski, Hiszpanii, Wenezueli i Jugosławii. Należy się spodziewać, że wznowienie działalności Komitetu Narodowego Polskiego M. I. H. nastąpi po utworzeniu Izby Handlu Zagranicznego R. P.

Nowym prezydentem M. I. H. został wybrany jednomyślnie Mr. Arthur R. Guinness z kół bankowych Londynu.

Handel zagraniczny

Indie.

Wydział Handlu Zagranicznego Izby P.-H. w Poznaniu jest w posiadaniu adresu indyjskiej firmy importowej, interesującej się przywozem z Polski najrozmaitszych towarów, jak: wyroby bawełniane, wełniane, perfumeryjne, toaletowe, elektryczne i piśmiennicze, zegarki, rowery, chemikalia, fornieri.

Egipt.

Izba jest w kontakcie z firmą egipską, pragnącą importować wszelkie tkaniny z Polski. Zainteresowanym udzieli adresu i bliższych danych Wydział Handlu Zagranicznego Izby.

Czechosłowacja

Czeska firma eksportująca artykuły elektrotechniczne pragnie nawiązać kontakt z importerami polskimi.

Bliższych informacji udzieli Wydział Handlu Zagranicznego Izby.

Liban

Z Beyrouth (Liban) — wpłynęło zapytanie od firmy pragnącej wejść w kontakt z polskimi eksporterami rur (wzgl. węży) do wody, ze stali walcowanej.

z żelaza łanego lub z innego metalu o Φ od 1 do 4 cali ang.

Adres w Izbie Przemysłowo - Handlowej w Poznaniu (pokój 10).

Izba Handlu Zagranicznego R. P.

Zamierzone jest powołanie do życia w niedalekiej przyszłości Izby Handlu Zagranicznego R. P. obejmującej wszystkie trzy sektory. Nie jest jeszcze zdecydowane, czy Izba ta będzie miała uwagi godne kompetencje czy też będzie tylko terenem stałego porozumiewania się trzech sektorów we wszystkich sprawach interesujących wszystkie sektory. Prawdopodobnie Izba ta będzie spełniała funkcje b. Komitetu Narodowego Międzynarodowej Izby Handlowej, o której piszemy na innym miejscu.

Liga międzynarodowa komiwojazerów, przedstawicieli i agentów handlowych.

Pod tą nazwą (Union internationale des associations de voyageurs, représentants et agents de commerce) powstał międzynarodowy związek zawodów w nazwie Ligi wymienionych. Siedzibą jej jest Genewa. Liga rozpoczęła swą działalność z dniem 1 lipca br. Cele Ligi są następujące: Obrona interesów zawodowych, popieranie ducha łączności pomiędzy zrzeszeniami tych zawodów, ułatwianie międzynarodowego obrotu towarowego, uproszczenie formalności obowiązujących te zawody. Składki są następujące: 500 fr. szw. rocznie od każdego zrzeszenia i ponadto 2,5 centyna od każdego członka zrzeszenia, będącego członkiem Ligi, ponadto jednorazowo 100.— fr. szw. wpisowego. Adres Ligi: Genève 68, rue du Rhône.

**Ogólnopolska Loteria Fantowa
organizowana przez Polski Związek Zachodni**

Polski Związek Zachodni w trosce o unifikację Ziemi Odzyskanych z resztą kraju pod względem społecznym, gospodarczym i narodowym zakłada Domy Społeczne, służące temu celowi. W poszukiwaniu funduszy koniecznych do uruchomienia Domów Społecznych urządza Wielką Ogólnopolską Loterię Fantową.

Doceniając pracę społeczno-kulturalną Polskiego Związku Zachodniego na Ziemiach Odzyskanych, apelujemy do wszystkich naszych członków o pozytywne ustosunkowanie się do zgłaszających się w tej sprawie przedstawicieli PZZ.

MASZYNY — ARTYKUŁY BIUROWE

WARSZTAT NAPRAWY

Wacław Rohowski i S-ka

Poznań, ul. Mielżyńskiego 19.
Tel. 43-25

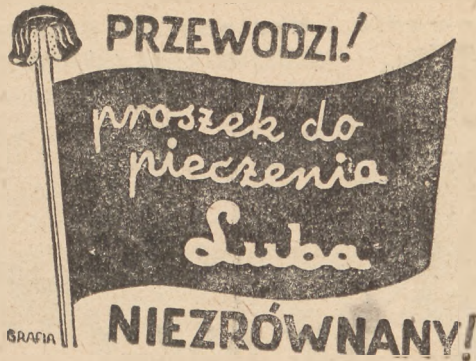
Fabryka konfekcji męskiej i chłopięcej

Bracia Lisieccy

Poznań, Stary Rynek 72 Tel. 25-72 i 10-97

na sezon jesiennie-zimowy polecamy:

**plaszcz, garnitury, ubranka chłopięce,
spodnie i bryczesy**

Centrala Maszyn i Przybor. Biurowych

Naprawa: Maszyn do pisania - Liczenia - Powielaczy i Kas rejestracyjnych

Przeróbka: Maszyn do pisania na układ polski

KUPNO SPRZEDAŻ

wł. Cz. Filipiak

Poznań, Św. Marcin 32 — Tel. 88-19

Polaku - Katoliku!

„Słowo Powszechne”

to Twój dziennik

**Wielkop. Oddział Redakcji i Administracji
w Poznaniu**

ulica Zygmunta Augusta nr 10a
przy Dyrekcji Kolei Państw.

**APARATY FOTOGRAFICZNE
MASZYNY BIUROWE**

zakup — sprzedaż

Fotoma-Poznań

SZKOLNA Nr 11 — TELEFON 25-59

WYROBY PAPIERNICZE

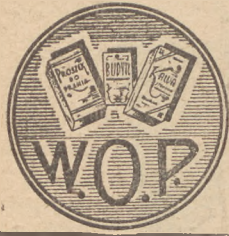
szkolne, biurowe oraz galanterię papierową poleca

Wytwórnia Wyrobów Papierniczych

J. Małecki

Poznań, ul. Mickiewicza 27. Telefon 49-19

**Opakowania i kartony dla przemysłu
spożywczego, cukierniczego
i chemicznego wykonuje**

Wytwórnia Opak. Pap. i Tektur.

właśc.: **J. POMIN**
Poznań, ul. Mylna 24

Telefon 94-11

Telefon 94-11

W. Wilak

Właściciel mgr Karol Wilak

KSIĘGARNIA · WYDAWNICTWO · ARTYKUŁY BIUROWE

POZNAŃ
BARTANIA 10

TEL 44-40
PKO V 4085

Akta Stanu Cywilnego	120,—
Baliński — Administrowanie czynnikami ludzkim	300,—
Bieńkowski — Psychologia kierownictwa	160,—
Bretes — Nauka pisania na maszynie	260,—
Brodowski — Samorząd Rad Zakładowych	80,—
Fayol — Administracja przemysłowa i ogólna	390,—
Garrett — Amerykańska księga cudu	200,—
Górniak — Zasady teorii księgowości oraz technika księgowania i bilansowania	360,—
Grabowski — Ustawa o zwalczaniu drożyzny i nadmiernych zysków w obrocie handlowym	150,—
Jarzęcki — Koszty sądowe	400,—
Karbowiak i Kraszyna — Księgowość jednostek gospodarczych związkowych	275,—
Kodeks handlowy. Skorowidz — oprac. Górniak	180,—
Konarski — Ekonomia społeczna	280,—
Koźmiński — Ceny jednolite w handlu detalicznym	300,—
Kutrzeba — Wstęp do nauki o prawie i państwie	300,—
Kościółek — Państwowa służba cywilna. Pragmatyka służbowa urzędników państwowych	460,—
Langrod — Skarbowość polska w nowym ustroju	640,—
Litauer — Kodeks postępowania niespornego cz. I	280,—
Litauer — Kodeks postępowania niespornego cz. II	580,—
Lulek — Mały podręcznik rachunkowości kupieckiej	240,—
Lutosławski — Przykład organizacji zakładu przemysłowego	600,—
Młynarski — Pieniądz i gospodarstwo pieniężne	600,—
Peretiatkiewicz — Podstawowe pojęcia prawa administracyjnego	250,—
Peretiatkiewicz — Wstęp dla nauk prawnych	200,—
Robinson — Walka z bezrobociem	400,—
Rytel — Teoretyczne podstawy organizacji	230,—
Sentek — Główne zasady księgowości	250,—
Siedlecki — Ustawa o spółdzielniach	120,—
Skalski, Feige-Górski — Jednolity plan kont przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych w praktyce	380,—
Skrzywan — Rachunkowość przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych cz. I	400,—
Taylor — Wstęp do ekonomiki. Wyd. II	85,—
Wakar — Teoria handlu zagranicznego	300,—
Więckowski — Rachunkowość przedsiębiorstw przemysłowych w zastosowaniu do potrzeb spółdzielni	260,—
Woliński — Akt oskarżenia	240,—
Zaus — Nowoczesne metody planowania sprzedaży	170,—
Zuławski — Bogactwo, wolność, moralność	300,—
Zycie Gospodarcze. Numer specjalny poświęcony gospodarstwu Ziemi Odzyskanych	200,—

Opłata pocztowa ulokowana ryczałtem

Adres dla zwrotu: Administracja „Tygodnika Gospodarczego” Księgarnia Wilak, Poznań Kantaka 10

HENRYK ŻAK POZNAŃ

Maszyny biurowe

Zakup - Sprzedaż - Naprawa

RE-MA

Poznań, Św. Marcin 5

(przy Placu Hoovera) — Telefon nr 44-07

Pocztówki Gwiazdkowe

BARDZO ŁADNE MOTYWY

cena zł 2,50 i 3,75 za szt.

POCZTÓWKI-KWIATY pięknie wykonane

cena 2,50, 3,— i 4 złote za sztukę

poleca do cdurowej dostawy

Wielkopolska Hurtownia Papieru i Mat. Piśmiennych

J. Cieśliński i Ska

Sp. z o. o.

Poznań, Mielżyńskiego 18, tel. 39-62

Cena ogłoszeń: za 1 mm na stronie 4-łamowej zł 15,—

Ogłoszenia przyjmuje dla instytucji i przedsiębiorstw państwowych oraz firm pozostających pod zarządem państwowym „P.A.P.” Polska Agencja Prasowa, Poznań, Sew. Mielżyńskiego 8 — telefon 42-63.

Redakcja: Izba Przemysłowo-Handlowa
w Poznaniu, ulica Mickiewicza 31
Tel.: 78-62, 23-65, 23-66

Ogłoszenia przyjmuje „PAR” Polska Agencja Reklamy Fr. Krajna — Spadkobiercy Poznań, ul. Fr. Ratajczaka 7 — Telefon 30-80 i oddz. Kraków, Rynek Gl. 46 — Tel. 503-66 — Bydgoszcz, Al. 1 Maja 16 Tel. 17-66 — Toruń, ul. Mostowa 38.

Administracja: Księgarnia Wilak Poznań, ul. Kantaka 10 — Tel. 44-40 Konto P. K. O. — V-4085 Cena numeru 30,— zł, prenumerata kwartalna 300,— zł